

MEZUNİYET SONRASI TIP EĞİTİMİ SEMPOZYUMU SONUÇ RAPORU

Derneğimiz tarafından Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi ev sahipliğinde 2-3 Mayıs 2013 tarihlerinde düzenlenen Mezuniyet Sonrası Tıp Eğitimi Sempozyumu'na 26 farklı tıp fakültesinden 120 öğretim üyesi ve 30'un üzerinde öğrenci katıldı. Sempozyuma Kocaeli Üniversitesi Rektörlüğü ve Dekanlığı yanı sıra dokuz ayrı tıp fakültesinin Dekan veya Dekan Yardımcıları ile Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürleri katıldı. Ayrıca Yüksek Öğretim Kurulu, Kalkınma Bakanlığı Müsteşarlığı, Sağlık Bakanlığı Tıpta Uzmanlık Kurulu, İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü, Türk Tabipleri Birliği Uzmanlık Dernekleri Eşgüdüm Kurulu ve Yeterlik Kurulları ile ORPHEUS temsilcilerinin konuşmacı olarak yer aldıkları toplam 9 oturum gerçekleştirildi.

Sempozyum açılışında tıp eğitiminin çok önemli olmasına rağmen bu konuda emek harcayanların sayıca az olduğu, tıp eğitimi verenlerin moral açısından desteklenmesi gerektiği ve uzmanlık eğitiminde TUS'un etkilerinin tartışılmasına ve bu konuda iyileştirmelere ihtiyaç olduğu vurguları yapıldı.

Birinci gün öğleden önce TTB Uzmanlık Dernekleri Eşgüdüm Kurulu (UDEK) Yeterlilik Çalışmaları, Mezuniyet Sonrası Eğitimde Olumlu Deneyimler (Tük Cerrahi Derneği Yeterlik Kurulu ile TOTBİD Yeterlik Kurulu çalışmaları) aktarıldı. Tıp eğitiminin her aşamasında temel amacın göz önünde bulundurulmasını ve bu amacın "toplum sağlığını en yüksek düzeyde tutacak iyi hekim yetiştirmek" olduğunun hatırlanması gerektiğini vurguladı. Bugün uzmanlık eğitiminde yaşanan sorunlar olduğu, uzmanlık eğitiminde yeni paradigmalara tartışılması gerektiği; "eşyetkilendirme", "çıktı temelli eğitim", "yeterliğin izlenmesi" ve "profesyonelizm" konularının önemine değinildi. Uzmanlık eğitimi veren kurumların mutlaka belli özellikleri olması gerektiği tartışıldı.

TTB UDEK çalışmalarının aktarıldığı oturumda; Sağlık Bakanlığı Tıpta Uzmanlık Kurulu'nda tüm kurum ve kuruluşların temsiliyetinin sağlanmasının önemi, eğitim kurumlarının eğitim alanları ile eğitimcilerce belirli ölçütlere göre değerlendirilmesi gerektiği, merkezi sınavların önemi, uzmanlık alanları için çekirdek eğitim programlarının oluşturulması, sertifikasyon programları düzenlenmesi, yan dal uzmanlık eğitimi gerektirmeyen alanlarda sertifikasyon eğitimleri görüşüldü. Bu konuların uzmanlık derneklerinin çalışma alanları içine olduğu ve derneklerin kendi eğitimleri konusundaki deneyimlerinin önemi vurgulandı.

Uzmanlık dernekleri yeterlik sınavı örneklerinin paylaşıldığı oturumda; ulusal yeterlik sınavlarından örnekler sunuldu, yaşanan sorunlar ve çözüm yolları paylaşıldı ve uygulanan sınavların Avrupa'daki sınavlar ile senkronizasyonuna değinildi.

Öğleden sonraki oturumlarda ülkemizdeki uzman ihtiyacı ile eğitim veren kurumlardaki insan gücü ihtiyacı tartışmalarına yer verildi. Uzman ihtiyacının nasıl belirlendiği (iş yükü hesaplarına mı dayalı, arza mı dayalı, talebe mi dayalı ya da simülasyon modellerine mi?) konusu gündeme getirildi. Ülkemizdeki sağlık insan gücü planlamalarının gözden geçirilmesi gerektiği vurgulandı. Tıpta uzmanlık eğitimi veren kurumların eğitim politikaları tartışıldı. Klinik eğitimde eğitim ve hizmet boyutlarının iç içe yürütülmesi gerektiği, klinik ortamın yalnızca hizmet değil eğitim ortamı olarak da ele alınması ve düzenlenmesinin önemine değinildi.

Sağlık Bakanlığı Tıpta Uzmanlık Kurulu Sekreterliği tarafından kurul çalışmaları aktarıldı, uzman ihtiyacı belirleme kriterleri hakkında bilgi verildi.

Uzmanlık eğitiminde simülasyon eğitimleri konusunun gündeme geldiği konferansta ise iyi uygulama örnekleri paylaşıldı; Akdeniz ve Hacettepe Üniversiteleri ile Sağlık Bakanlığı Simmerk Simülasyon Merkezi uygulamalarının deneyimleri aktarıldı.

Sempozyum birinci günü yedi sözlü sunumun aktarıldığı oturumla sona erdi.

İkinci gün oturumlarına sözlü sunumlarla başlandı. Bu oturumda toplam 5 sözlü sunum yapıldı.

Sağlık Bilimlerinde Doktora Eğitimi Avrupa Perspektifi, Ülkemizdeki Durum ile Klinik Bilimlerde Doktora başlıkları tartışıldı.

Ülkemizde doktora eğitiminin tartışıldığı oturumda; üniversitelerin bilgiyi üretme, depolama ve yayma işlevinden yola çıkarak "yeni bilgi üretiminin" önemine vurgu yapıldı. Yeni bilgi üretimi için yetkin bilim insanı yetiştirilmesi gerektiği, var olan koşullarda doktora eğitiminin önünde pek çok engel olduğu, doktora yapan araştırma görevlisi oranlarının düşmekte olduğu, uzmanlık eğitiminin doktora eğitimi ile eşdeğer görülmemesi gerektiği, doktoranın interdisipliner, endüstriyle yakın iletişim içinde, kalite güvence sistemi ve cazip kurumsal ortamı olan bir ekosistemi olması gerektiği, akademisyenlik için doktoranın zorunlu olması gerektiği, mevzuatta araştırmacılık tanımının yapılması gerektiği v özlük haklarının iyileştirilmesi gerektiği görüşüldü.

Klinik bilimlerde doktora eğitimine değinilen oturumda Bologna sürecinde doktora ve uzmanlık konusuna değinildi. Sağlık alanında doktora yeterlik ve yetkinlikleri aktarıldı. Tıpta uzmanlık eğitimi ile bilim uzmanlığının eğitiminin farklı olduğu, uzmanlık eğitiminden doktora eğitimine farklı geçiş yollarına olanak sağlanması için formüller düşünülmesi gerektiği görüşleri aktarıldı.

Sempozyumun son oturumunda araştırma merkezlerinin sorunları, doktora eğitimi ile kesişme noktaları görüşüldü. Disiplinler arası bir enstitü örneği olan Ankara Üniversitesi Biyoteknoloji Enstitüsü çalışmalarının aktarıldığı oturumda, ulusal ve uluslar arası araştırma konuları ve yayınlardan örnekler sunuldu. Kalkınma Bakanlığı Ar-Ge ve Girişimcilik Dairesi çalışmalarının aktarıldığı sunumda ise; Türkiye'deki Ar-Ge çalışmaları, araştırma altyapı destekleri ile sorunlar ve çözüm önerileri aktarıldı. Araştırma altyapısı norm ve standartlar için "yeni yasa tasarısının oluşturulması", yönetim birimleri için "yönetimin sürekliliğinin sağlanması ve atama kriterlerinin geliştirilmesi", personele yönelik "daimi kadro sağlanması ve diğer özlük haklarının iyileştirilmesi", diğer araştırma merkezleri ile "işbirliği" mekanizmalarının kurulması ve "teknoloji transfer ofislerinin" kurulması gerektiği görüşleri aktarıldı.

Sempozyumda 15 üniversitenin tıp fakültesinin eğitim kurulları ile Tıp Eğitimi Anabilim Dallarının yaptığı 12'si sözlü ve 29'u poster olmak üzere toplam 41 çalışma sunuldu. Poster bildirileri arasından, Ankara, Hacettepe ve Dokuz Eylül Üniversiteleri Tıp Eğitimi Anabilim Dalları öğretim üyelerinden oluşan bilimsel danışma kurulu tarafından yapılan değerlendirme ile en iyi dört poster ilk üç ödüle layık bulundu.

Tıp Eğitimi Geliştirme Derneği olarak ev sahipliği için Kocaeli Üniversitesi Rektörlüğü'ne ve Tıp Fakültesi Dekanlığı'na, bilimsel katkıları için tüm konuşmacılara ve sempozyuma katılan değerli tıp eğitimcilerine içten teşekkürlerimizi sunarız.

Tıp Eğitimi Geliştirme Derneği Yönetim Kurulu Üyeleri

Prof.Dr.Hakan Abacıoğlu

Prof.Dr. Cüneyt Orhan Kara

Doç.Dr. Erol Gürpınar

Doç.Dr. Işıl İrem Budakoğlu

Yrd.Doç.Dr. Levent Altıntaş

Yrd.Doç.Dr. Esin Kulaç

Yrd.Doç.Dr. H. Cahit Taşkıran